

Vergaderjaar 2009–2010

30 475

Regels over de informatie-uitwisseling betreffende ondergrondse netten (Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten)

Nr. 37

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 28 juni 2010

Op 23 juni 2010 heeft de vaste commissie voor Economische Zaken mij een brief gestuurd inzake de Wet Informatie-uitwisseling Ondergrondse Netten (WION) (uw kenmerk 30 475-36/2010D26559). Hierbij bied ik u de reactie aan op uw aanvullende verzoek «dat de Dienst Regelingen voor alle agrariërs die een Gecombineerde Data Inwinning opgave verstrekken, de melding aan het Kadaster doet, zonder dat agrariërs hiertoe zelf het initiatief moeten nemen of hiervoor de kosten hoeven te dragen.» Uw Kamer heeft ook gevraagd om in te gaan op de consequenties van artikel 2, lid 3b van de WION voor agrarische grondroerders en om aan te geven of het artikel leidt tot extra handelingen door agrarische grondroerders als gevolg van de geëiste onderzoekspflicht.

Met betrekking tot de collectieve melding van de Dienst Regelingen is in de toelichting bij de door de Tweede en Eerste Kamer goedgekeurde Tweede nota van wijziging¹ aan uw Kamer gemeld dat de Dienst Regelingen zorg draagt voor de indiening van de graafmeldingen namens de agrariërs. In overleg met de agrarische sector is gekozen voor een oplossing waarin de agrariërs op een zeer eenvoudige wijze kunnen voldoen aan de initiële meldingsplicht voor graafwerkzaamheden minder dan 50 cm. Dat agrariërs zich melden als grondroerder is van belang, omdat zij alleen op die wijze kunnen worden voorzien van kaartmateriaal over de kabels en leidingen die in hun grond liggen. Met de sector is daarom afgesproken dat agrariërs voor groundbewerkingen tot 50 cm de Dienst Regelingen machtigen om een eenmalige melding bij het Kadaster te doen. Die machtiging geeft de agrariër door dat zelf aan te vinken op zijn persoonlijke website bij Dienst Regelingen («Mijn Dossier»). Op deze wijze houdt een agrariër ook de keuze over welk gebied hij kaarten wil ontvangen: over zijn akkerbouwterrein of ook zijn gras-, bos- en natuurterrein. Dat is afhankelijk van de werkzaamheden die hij wil verrichten. Deze flexibiliteit is op het verzoek van de agrarische sector zelf ingebracht. Agrariërs moeten dus inderdaad zelf het initiatief nemen, maar het is een

¹ Tweede Kamer, 2009–210, 31 540, nr. 11

zeer lichte inspanning en zij houden daarmee zelf de controle over welk kaartmateriaal zij wel en niet krijgen, en niet de Dienst Regelingen. Agrariërs staan al geregistreerd bij de Dienst Regelingen.

Zoals aangegeven in de Tweede nota van wijziging, heb ik bovendien het gebied waarop de melding betrekking heeft aanzienlijk vergroot, van 500 x 500 meter tot 1500 x 1500 meter. De kosten voor het verkrijgen van het initiële kaartmateriaal dalen dus fors, omdat voor grotere gebieden, en daarmee dus voor een kleiner aantal, wordt afgerekend.

Dit alles bij elkaar leidt tot een zeer aanzienlijke lastenreductie voor agrariërs ten opzichte van de eerdere opzet van de WION. Bovendien nemen de agrariërs met deze aanpak, net zoals de andere grondroerders, netbeheerders en opdrachtgevers, wel hun verantwoordelijkheid in het voorkomen van graafschade. Het uitgangspunt van de WION is immers dat die verantwoordelijkheid wordt gedeeld door alle betrokken partijen.

Wat het zorgvuldig graven alsmede de onderzoeksplicht inhoudt, is verder niet wettelijk vastgesteld. De onderzoeksplicht is nodig om zeker te stellen dat de kabels en leidingen liggen op de plek zoals aangegeven op het kaartmateriaal. Daarnaast wordt de diepteligging van kabels en leidingen niet altijd aangegeven op het kaartmateriaal. Vanwege de vele praktische aspecten die hieraan vastzitten, is het zorgvuldig graven in algemene zin aan de sector overgelaten, wat heeft geresulteerd in de «Richtlijn zorgvuldig graafproces». Voor specifiek agrarische werkzaamheden is dit blijkbaar nog niet goed ingevuld. Dit hoeft niet persé te leiden tot extra handelingen van de agrariërs indien zij nu ook al zorgvuldig graven. Het is wel van belang dat nog goede afspraken worden gemaakt tussen netbeheerders en de agrarische sector. Ik heb begrip voor de onduidelijkheid die er is omtrent zorgvuldig graven in agrarisch gebied. En omdat de sector hiervoor zelf aan zet is, zal ik nog deze zomer contact opnemen met de agrarische sector en de netbeheerders om afspraken hierover te bevorderen. Ik zal de Kamer spoedig daarna informeren over uitkomsten.

De minister van Economische Zaken,
M. J. A. van der Hoeven